

Söra

Selt nya och mycket wackra Andeliga

W i s o r,

Uti allahanda åliggande nöd trösteliga,
och i denna sista bedröfweliga
ga werldenes tid högst tjenliga.

Den Första:

Det stora Jesu Namn ic.

Sjunges som: Min själ och sinne låt Gud ic.

Den Andra:

Lofwa HERRen Själ och ic.

Sjunges som: Lofwa HERRan Gud min själ ic.

Den Tredje:

Förbida HERRan Gud, ic.

Sjunges under sin egen wackra Melodie.

Den Fjerde:

**HERRans Folk i Zions
Länder, ic.**

Sjunges som: Wara tålig och sig nöja ic.

Som i Werlden är en Främling
Och et mål för wäld och mord.

2. Du dig skattar dock lycksalig

Och ditt öde aldrig tungt:

Frälsaren med nåd otalig

Är din sälla Medel. Pungt.

Allka Honom rättlig bara

Ty Han är det endast wärd,

Sedan har det ingen fara

Med ditt lif och hädansfärd.

3. Tro och älska, det är saken,

Allt på detta kommer an,

Kärleken uppfyller Lagen:

Tron ej annat göra kan.

Den som tror skal salig blifwa,

Den som älskar, lifwet får.

Söte Jesu wärdes gifwa,

Ut Din Kärlek om mig rår.

4. Uppå thenna fasta grund,

JESUS Christus GUD och Man,

Gjörer Anden mig förbunden

Och oss alla med hwarann.

Ut, som lemmar i Lefamen,

Vi må lefwa, triftwas wäl.

JESU, låt oss allesamman

Bli et Hjerta och en Själ!!!

Exemplaret kostar 1 R.

Gefle, tryckt hos Ernst Peter Sundqwist 1802.

I.

Det stora JESU Namn allena, Det
är den Skjöld jag tröstar på, Hing
ondas skott kan det förmäna, Att
de mig ej förderfwa må, Synd, werl-
den, döden hwar med an Mig således in-
tet skada kan.

2. J JESU Namn är jag antagen:
Bland Guds Församlings klena hop. J
JESU Namn är jag ren twagen, från
min Arf. synd uti mitt Dop. J JESU
Namn i JESU sår, jag tror min wärk
synd ock förgår.

3. J JESU Namn jag mig förliter,
Uppå Guds Nåd som styrer alt, J JE-
su Namn jag mig befliter, Att göra hwad
mig Gud befalt. J JESU Namn jag tror
förwist, Att Gud förlåter all min brist.

4. J JESU Namn går jag til Kyrka,
Att höra HERANS helga ord, J JESU
Namn får jag ock styrcka Wid JESU
Helga Mattwards bord J JESU Namn
i JESU blod, Jag njuter tröst och tå-
lamod.

5. J JESU Namn jag mina böner
Frambär til Gud min Fader kär, J JE-
su

fu Namn med tron jag röner Gud ger alt
hwad mig nyttigt är. J JESU Namn
jag ber och tror, Att HERANS Ande i mig
bor.

6. J JESU Namn wil jag begynna
Min ämbets. werk och hwad jag gör. J
JESU Namn jag der i skyndar Med flit
och trohet som mig bör; J JESU Namn
jag tror och ber, Att Gud mig der til ly-
cka ger.

7. J JESU Namn wil jag utföra Mitt
lewne: så at jag kan J JESU Namn
hwad godt är göra, Emot min nästa och
hwar man, J JESU Namn wil jag alt-
så, Min werld med åran genomgå.

8. J JESU Namn wil jag och lära,
De mina kända, HERAN Gud. J JE-
su Namn wil jag dem nära, Och sedan
efter HERANS bud J JESU Namn dem
föregå Så at de ej förargas må.

9. J JESU Namn jag lägger neder
Om aftonsund min trötta kropp, J JE-
su Namn jag troligt beder Med hålsan
känna wakna opp, J JESU Namn jag
så upstår, Och glad til mina Sysslor går.

10. J JESU Namn wil jag åkalla
Gud Fader och den Helge And, J JE-
su Namn wil jag befalla Min kropp och
själ i JESU hand, J JESU Namn, i
JESU famn Jag hoppas så min sista
hamn. Amen!!! Den

Den Andra:

I.

Lofwa HERRen själ och mun, Hjerta,
tunga, alla stund, Lofwa honom hjer-
telig För all nåde dagelig.

2. Lofwa HERRan med hög röst Ty
han är din enda tröst, Af all nöd han
hjelper dig, Gjør all kors dig drägelig.

3. Lofwa, Lofwa Gud min själ; Ty
han handlar alltid wäl. Han wäl kors-
set lägger på; Men det hjälpa och utstå.

4. Han wäl dig med korset slår: Men
det ej af wreden går; Utan dermed re-
nar dig, Ifrån synden stuggelig.

5. Lofwa HERRan hjerta, mun; Ty
han är så god i grund, Att han delar af
sin nåd, Själens kraft och sälla råd.

6. Sälla råd han gifwer wist: Lär
at tro på Jesum Christ, Gifwer också
Anda god, Som gjer tröst och tålmod.

7. Tålmod Guds Anda god Wår-
far, då wårt fjött och blod, Under kors-
set knorra wil, Och ej Gudi hålla still.

8. Wil ej Gudi hålla still, När han
själen rena wil, Utan snäser, biter af,
HERRans sälla tuktans staf.

9. Men den wise Himla Far, Med
sitt kors han dock fortfar, Han wet, det
gjör själen ren, Af des många synda-
men.

10. Hwar

10. Hwar en gren han ränfar så,
Som med kraft skal kunna stå I win-
stocken Jesu Christ, Suga saften u-
tan brist.

11. O! så lofwa HERRan Gud, Min
själ hålt hans helga bud, Lofwa ho-
nom utan fund, För hans nåd så mar-
gelund.

12. Lofwa, tacka, prisa wäl; Ty du
har der til mång skal, Din Gud lofwa
dag och natt, Utas lof du blir ej matt.

13. Blif ej matt at lofwa Gud, Som
dig gjort til sin Sons Brud Genom
kors, sitt Helga Ord, Frälst dig från
all satans mord.

14. O! Gud, jag alt för ringa är,
till all den nåd Gud mig består, Ej
kan spisa, ell' förslå Att det alt utsäja
må.

15. Minsta din wälgjerning god; Du
har ock med tålmod, Dragit mig af
synden ut, Tolt mitt knorr och myckna
prut.

16. Då med korset tuckat har, Du
mig, som en Nådig Far, Rensat utaf
hjerat ut, Stogga arf-syns onda frut.

17. Och som Du, O Fader halt!
Så har tålt mig arme mull: Så haf
ännu tålmod, Tills jag blir rätt from
och god.

18. Så

18. Så kan jag då lofwa dig Af alt
hjersta gladelig Böda här, och ända
der Uti Himla-frögdens skär. Amen.

Den Tredje:

I.

Förbida HERREN GUD, Alt går ju
som Han wil, Han hjälper wäl til
slut; ty han är god och mild, När Han
har pröfwat sina barn, Säter Han dem
ur ångslans garn, Ut deras bittra sorge-
kost I sötma wändas måst ::

2. Så har GUD alltid gjordt, Så
är hans gamla lag; Hans kärlek blir
förspordt Hwar tima, stund och dag,
Hans Nådes-haf töms aldrig ut; Til
Jesu död med tron dig slut, Som su-
ka Själur läka kan, När Bättring är
rätt sann ::

3. När du utdruckit har Den Kalk
din Gud dig skänkt, Straxt räckes Nectar
klar, Af den all sorg blir dränkt, Din
själ utaf Guds Nådes bröst, Får suga i-
del honung tröst, Dess ske dig Fader,
lof alltid, Som är din barn så blid ::

4. Nu wäl jag är förnögd, Och wil
i hoppet still, Ut hålla för min frögd,
Hwad du o Fader wil, Jag wet det
barn ju älskas bäst, Som under riset
håll.

hållas måst, Jag wet, at barnsens ögne
flod När Fadrens hjerteblod ::

5. Bort bort fåfänglighet, Bort snö-
da lustars art, Träd hit, Gudaktighet
Uti din goldene prackt, Ej jordisk lust
mig låcka skal, Ut göra från min Gud
affall. Til Jesu död jag stadelig Med
trona sluter mig ::

6. Jag lemnar werldsens skarn, Som
föder ewigt spott, Ut sina usla barn,
Och wäntar mera godt, Fast lyckan of-
ta wänder sig. Wil jag med trona sta-
delig, Min Jesum hålla för min tröst,
Som mig har återlöst ::

7. Kom lofa fångslet mitt, Spänn af
mitt sorge-dok, Låt Jesu mig bli qwitt,
Mitt tunga synda-ok, Aft kom min
Brudgun, tag din Brud, Ut hon i ewig
Silkes-skud, Med frögd in för din Brud-
gums Stol, Får skina som en Sol ::

Den Fjerde:

I.

HERrens Folk i Zions Länder,
Egendom och Arfdels-Får,
Som til Himlen suckar sänder,
Uppå Törne-strigar går,
Nådens Barn och GUDS Församling,
Lilla Skepp och flena Hjord,
Som